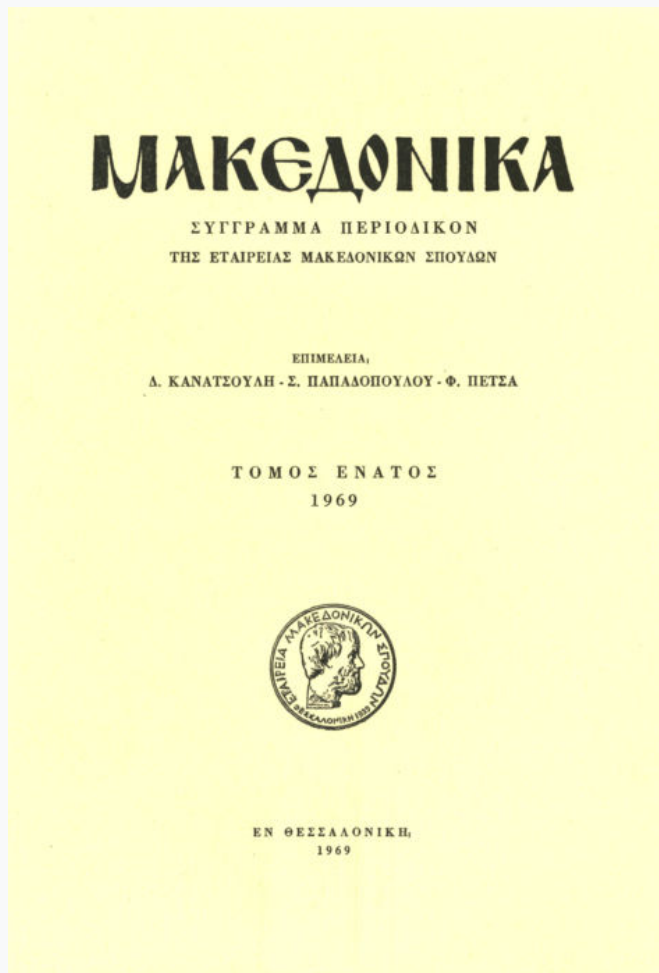

Μακεδονικά

Τόμ. 9 (1969)

**Ανώτερα εκπαιδευτικά ιδρύματα εν Μακεδονία
κατα τους αρχαίους χρόνους**

Αχιλλεύς Σ. Ανθεμίδης

doi: [10.12681/makedonika.1053](https://doi.org/10.12681/makedonika.1053)

Copyright © 2015, Αχιλλεύς Σ. Ανθεμίδης

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Ανθεμίδης Α. Σ. (1969). Ανώτερα εκπαιδευτικά ιδρύματα εν Μακεδονία κατα τους αρχαίους χρόνους. *Μακεδονικά*, 9, 343–345. <https://doi.org/10.12681/makedonika.1053>

Στὴ μέση ἀπὸ τὸν σταυρὸν ἔγραφι «Ἀ<ι> - Γιώργη,
 ἀρματωμένος μὲ σπαθὶ καὶ μὲ χρυσὸ κοντάρι,
 γιὰ πές μας, πές μας, Ἄγιε, πῶς λένε τὸ δνομά Σου,
 γιατί θά φιάση ὁ κύρης μου χάρισμα τῆς ἀφεντιάς Σου». 50
 —Καὶ σά θά φιάση ὁ κύρη<ς> σου, νά φιάση ἐκκλησία,
 νά φιάση Παντοκράτορα, Χριστὸ καὶ Παναγία.
 Στὴ μέση ἀπὸ τὴν ἐκκλησιὰ νά φιάση καβαλλάρη
 ἀρματωμένος μὲ σπαθὶ καὶ μὲ χρυσὸ κοντάρι.
 Σύρε, κόρη μ', στὸ σπίτι σου στὴ μάνα τὴ δεκὴ σου
 καὶ ἐγὼ εἰμι ὅπου σὲ γλύτωσα σήμερα τὴ ζωὴ σου. 55
 Χρυσές κουρδέλλες ἔπηρε καὶ τὰ μαλλιά της πλέει
 ὄχου χαρὰ πὺ γίνεται στὴ γῆς, τὴν οἰκουμένη.

I. K. ΒΑΣΔΡΑΒΕΛΛΗΣ

ΑΝΩΤΕΡΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΑΡΧΑΙΟΥΣ ΧΡΟΝΟΥΣ¹

Μετὰ τὰς Ἀθήνας, αἱ ὁποῖαι ἐξέπληξαν τὴν ἀνθρωπότητα μὲ τὴν πνευματικὴν ἀκτινοβολίαν των, κυρίως διὰ τῆς συγκροτήσεως ἀνωτέρων καὶ ἀνωτάτων πνευματικῶν ἱδρυμάτων, τῶν ὁποίων ἡ κληρονομία φθάνει ἕως τὴν ἐποχὴν μας, εἰς τὴν Σπάρτην, τὸ δευτέρον δυναμικὸν σκέλος τοῦ τότε Ἑλληνισμοῦ, δὲν παρατηρεῖται ὑπαρξίς ἀνωτέρων ἢ ἀνωτάτων πνευματικῶν ἱδρυμάτων².

Θὰ ἦτο, βεβαίως, πολὺ τολμηρὸς ὁ ἰσχυρισμὸς, ἂν διευτυποῦτο ἡ ἄποψις ὅτι εἰς τὴν ἀρχαίαν Μακεδονίαν — εἰς χρόνον ὅπου διεδραματίσθησαν γεγονότα, τὰ ὁποῖα μετέβαλον τὴν ἱστορικὴν πορείαν τοῦ ἑλληνισμοῦ, — ἐλειτούργησαν ἀνώτερα ἢ ἀνώτατα πνευματικά ἱδρύματα. Καὶ τοῦτο, ἐπειδὴ εἰς τὴν Μακεδονίαν οὐδὲ κὰν ἐγένετο ἡ σύλληψις τῆς ἰδέας

48 πές μας, πές μας χφ.

1. Σκοπὸς τοῦ παρόντος ἄρθρου εἶναι, ἡ ὑπὸ σύγχρονον πρίσμα παρουσιάσις εἰς τὸ ἀναγνωστικὸν κοινὸν τοῦ περιοδικοῦ «Μακεδονικά» τοῦ θέματος τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ ἀνωτέρων ἢ ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων εἰς τὸ ἀρχαῖον Μακεδονικὸν κράτος. Ἡ οὐγκέντρωσις εἰς τὴν Αὐλὴν τῶν Μακεδόνων Βασιλέων πλειάδος ἐκπροσώπων τοῦ πνεύματος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ ἡ συμβολὴ των εἰς τὴν πολιτιστικὴν διαμόρφωσιν τῆς ἀρχαίας Μακεδονίας, δὲν ἀποτελεῖ ἀντικείμενον τοῦ παρόντος (λ.χ. ἡ παρουσία τοῦ φιλοσόφου Ἀριστοτέλους εἰς τὴν μακεδονικὴν Αὐλὴν, τοῦ δραματικοῦ Εὐριπίδου κ.ά.).

Ἐφορμὴν διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος ἄρθρου ἔδωκεν ἡ κατὰ καιροὺς συζήτησις μας μὲ τὸν βαθυστόχαστον μελετητὴν τῶν μακεδονικῶν προβλημάτων καὶ φίλον κ. Δημήτριον Κανατσούλην, ὑφηγητὴν τῆς ἀρχαίας ἱστορίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Θεσσαλονίκης.

2. Διὰ τὴν δικαικὴν καὶ ἱστορικὴν ἐξέλιξιν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων ἀπὸ τῶν ἀρχαιότατων χρόνων μέχρι σήμερον, βλ.: Achilles Anthemides, Das griechische Hochschulwesen, Göttingen 1967. Τοῦ αὐτοῦ, Τὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικά ἱδρύματα ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ τῶν ἀρχαιότατων χρόνων μέχρι τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, Θεσσαλονίκη 1968. Τοῦ ιδίου, Αἱ ἐν Ἑλλάδι Ἀνώτατοι Βιομηχανικαὶ Σχολαί, Θεσσαλονίκη 1968.

δι' επιστημονικήν ἐργασίαν εἰς ἐκπαιδευτικά κέντρα, ἡ ὁποία ἐπιτυγχάνεται διὰ τοῦ συστηματικοῦ συνδυασμοῦ τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς επιστημονικῆς ἐρεῦνης.

Ὁ Ἀριστοτέλης, ὁ ἰδρυτὴς τῆς Περιπατητικῆς Σχολῆς τῶν Ἀθηνῶν καὶ συνεχιστῆς τῶν παραδόσεων τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Πλάτωνος, παρ' ὅλον ὅτι ἔλκει τὴν καταγωγὴν ἐκ Μακεδονίας, φαίνεται ὅτι δὲν εὐρίσκει πρόσφορον τὸ ἔδαφος διὰ παρόμοιον σκοπὸν, ἀλλὰ κατέρχεται εἰς τὰς Ἀθήνας ὅπου διαπρέπει ὡς μαθητῆς τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Πλάτωνος καὶ κατόπιν ὡς φιλόσοφος καὶ διδάσκαλος.

Δὲν θὰ ἀπετέλει ὅμως ὑπερβολὴν, ἐὰν ἐγένετο δεκτὴ, χωρὶς ἐπιφυλάξεις, ἡ διαπίστωση τῶν εἰδικῶν μακεδονολόγων καὶ ἱστορικῶν, ὅτι εἰς τὴν ἀρχαίαν Μακεδονίαν, μάλιστα δὲ εἰς τὴν αὐτὴν τῶν Μακεδόνων Βασιλείων, ἔλειτούργει εἰς περὶ ὁρισμένην κλίμακα ἕν ἀνώτερον ἱδρυμα παροχῆς ἐπαγγελματικῶν γνώσεων, ὑπὸ μορφὴν μιᾶς «Στ ρ α τ ι ω τ ι κ ῆ ς ἀ κ α δ η μ ί α ς» ἢ μιᾶς «Σχολῆς κρατικῶν στελεχῶν», ὅπως θὰ ἐλέγομεν ὑμεῖς σήμερον¹.

Διὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν διδασκάλων καὶ τὰ προσόντα αὐτῶν, καθὼς καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν διδασκομένων μαθητῶν, τὴν διάρθρωσιν τῶν σπουδῶν, τὰ προγράμματα διδασκαλίας, τὰ μέσα διδασκαλίας, τὰς κτηριακὰς ἐγκαταστάσεις (ἐὰν βέβαια ὑπῆρχον εἰς ἰδιαίτερον συγκρότημα) αἱ πηγαὶ σιωποῦν.

Εἰς τὴν «ἀ κ α δ η μ ί α ν» αὐτὴν ἐσπούδαζαν ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας καὶ δὴ ἀπὸ 13-15 ἐτῶν ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ ἰδίου τοῦ Βασιλέως, ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον τὰ παιδιὰ τῶν μακεδόνων ἀρχόντων (εὐγενῶν). Κύριος σκοπὸς τῆς «Στρατιωτικῆς ἀκαδημίας» ἦτο βεβαίως ἡ ἐκπαίδευσις μιᾶς τάξεως νέων καὶ ἡ μύησις τῶν εἰς τὴν τέχνην τοῦ πολέμου. Παρὰ τὴν ἄλλω ὁμοῦ πρὸς τὴν στρατιωτικὴν ἀγωγὴν, περιέχεται καὶ θεωρητικὴ μόρφωσις εἰς τοὺς τροφίμους τῆς Σχολῆς.

Πέραν τῆς γενικῆς μορφώσεως καὶ τῆς στρατιωτικῆς ἀγωγῆς τῶν νεαρῶν Μακεδόνων εὐγενῶν, ἰδιαίτερα προσοχὴ ἐδίδετο καὶ εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς μουσικῆς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον σημαίνει ὅτι οἱ τρόφιμοι τῆς «Σχολῆς» ἐξ ἐπόψεως πνευματικῶν δυναμικῶν εὐρίσκοντο εἰς σημαντικὰ ὑψηλόμενον ἐπίπεδον. Ἐξ ὅσων τευλάχιστον μαρτυροῦν αἱ πηγαί, αἱ ὁποῖαι διεσώθησαν μέχρις ἡμῶν, κατὰ τὴν ἀρχαιότητα εἰς ὁλόκληρον τὴν Μακεδονίαν δὲν παρουσιάζεται ἐτέρα ἐστία πνευματικῆς δραστηριότητος, πλὴν αὐτῆς τῆς τοῦ Μακεδόνα Βασιλέως.

Ἡ σκέψις καὶ τὰ σχέδια τοῦ Φιλίππου ἀπέβλεπον εἰς τὴν σταθεροποίησιν καὶ ἀπόδοσιν τῆς συγκεντρωτικῆς πολιτικῆς του, μὲ βάσιν τοὺς δύο πόλους στηρίξεως μιᾶς ὁργανωμένης κοινωνίας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, δηλ. τῆς πολιτικῆς ἐνότητος τοῦ βασιλείου του καὶ τῆς διατηρήσεως αὐτοῦ διὰ τῆς στρατιωτικῆς ἰσχύος, ὡς καὶ τῆς ὁργανώσεως τοῦ κράτους του ἐξ ἐπόψεως διοικήσεως δι' ἱκανῶν διοικητικῶν στελεχῶν.

Ἐκτὸς αὐτοῦ, ὁ Φίλιππος ἠλπίζεν ὅτι διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ θὰ καθίστα τὸν σύνδεσμον, ἢ ἄλλως τὸν δεσμὸν τῆς Αὐλῆς μὲ τοὺς «ἀπειθάρχους» Μακεδόνας εὐγενεῖς, ἔτι στενότερον, τὸ ὁποῖον καὶ ἐπέτυχεν.

1. Διὰ κάθε ἐνδιαφερόμενον μελετητὴν παρατίθεται κατωτέρω ἡ σχετικὴ βιβλιογραφία, εἰς τὴν ὁποῖαν δύναται νὰ προσφύγῃ ὁ ἐρευνητής :

Μεγάλῃ Ἑλληνικῇ Παιδαγωγικῇ Ἐγκυκλοπαίδεια. Ἐκδόσις 1967, τόμος II, σ. 452 κ.ἐξ., ὅπου παρατίθεται πραγματεία τοῦ Θ. Φωτεινοπούλου, καθὼς καὶ πλουσία βιβλιογραφία περὶ τῆς Παιδείας ἐν γένει εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐπίσης εἰς τὸν II τόμον, σ. 461-465, περιέχεται σχετικὴ μελέτῃ τῆς Ἑλ. Δούκα Καραγιαννοπούλου, καθὼς καὶ πλουσία βιβλιογραφία. Εἰς τὸ IIIον τόμον τῆς ὡς εἴρηται ἐγκυκλοπαιδείας, σ. 271-276, δημοσιεύεται ἄρθρον τοῦ Δημ. Κανατσούλη, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἱστορία Ἑλληνικῆς Ἐκπαιδεύσεως».

Συνελόντι εἰπεῖν, διὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ ἀνθους τῆς νεότητος τῶν Μακεδόνων ἐγγενῶν εἰς τὴν «στρατιωτικὴν ἀκαδημίαν», ὁ Φίλιππος ἐπεδίωκεν τόσον τὴν ἐπ' ἀνδρῶσιν τοῦ στρατεύματός του δι' ἀξίων καὶ καλῶς κατηρτισμένων στελεχῶν, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν καὶ ἐξουδετέρωσιν τῶν ἐχθρῶν τοῦ μακεδονικοῦ κράτους, ὅσον καὶ τὴν τοποθέτησιν εἰς καίρια σημεῖα τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ του, ὑπαλλήλων προικισμένων μὲ γνώσεις καὶ ἀγωγὴν τὰς ὁποίας ἀπέκτησαν ἀπὸ τὴν «ἀκαδημίαν»¹.

Ὁ θεσμός αὐτὸς κατὰ τοὺς εἰδικοὺς ἐρευνητάς εἰσήχθη πιθανότατα ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Φιλίππου τοῦ Β', διετηρήθη δὲ μέχρι τῆς καταργήσεως τῆς μακεδονικῆς βασιλείας ὑπὸ τῶν Ρωμαίων.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ Σ. ΑΝΘΕΜΙΔΗΣ

1. Ὁμολογουμένως, θὰ ἦτο παράλειψις, ἐὰν δὲν ἐσημειοῦτο ἐνταῦθα, ὅτι ἡ Σπάρτη δὲν ἐχρειάζετο «ἀκαδημίαν» τοῦ εἶδους τῆς μακεδονικῆς, ἐπειδὴ εἰς τὴν χώραν αὐτὴν ὁλόκληρον τὸ ἄνθος τῆς νεότητος κατεῖχε τὴν τέχνην τοῦ πολέμου, διὰ τῆς αὐστηρᾶς στρατιωτικῆς ἀγωγῆς εἰς τὴν ὁποίαν ὑπέκειτο.